

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Ἐπαναστασις τῆς Ἰωνίας.

§. α'. Κατὰ τὸν αὐτὸν καιρὸν ὁ Ἰσλαῖος
 ξενοχωρούμενος εἰς τὸ Σρῦσα, διατρίβων ὡς
 ἰδιώτης, ἀνθρώπος εἰς ἀρχὰς καὶ πράξεις πο-
 λιτικὰς καὶ κρατικὰς συνειθισμένος, ἐπεθύ-
 μεν νὰ καταβῇ εἰς τὴν Ἰωνίαν. Ὅμως δὲν ἰδύ-
 νατο νὰ λάβῃ ἄδειαν παρὰ τοῦ Δαρείου. Ὅθεν
 διευρέετο καὶ αὐτὸς τὴν ἐπαναστασίαν τῆς Ἰω-
 νίας, διὰ ἄλλο τέλος· ἵνα ἀναγκασθῇ ὁ Δα-
 ρεῖος, νὰ πέμψῃ αὐτὸν, εἰς κατάπαυσιν τῆς
 ἐπαναστάσεως. ἠθέληε τοίνυν νὰ γράψῃ πρὸς
 τὸν Ἀρισαγόραν, ἵνα ἐνεργήτῃ τὴν ἐπαναστα-
 σιν· ἀλλὰ δὲν ἦτον τρόπος, ἐπειδὴ ἐφυλάττου-
 το οἱ ὁδοὶ ἀίσηρως. Ὅθεν ξυραφίζει τὴν κε-
 φαλήν τοῦ πισοτάτου δούλου αὐτοῦ, καὶ γρά-
 φει εἰς αὐτὴν μὲ γράμματα σικτὰ τοῦτο μό-
 νου· Ἰσλαῖος Ἀρισαγόρα. Ἰωνίαν ἀπόρησον.
 Ἐπειτα, ἀφ' οὗ ἠυξήσαν αἱ τρίχες, καὶ ἐσκέ-
 πασαν τὰ γράμματα, ἔπεμψεν αὐτὸν εἰς τὴν
 Ἰωνίαν. Ξυραφίσας οὖν ὁ Ἀρισαγόρας τὴν κε-
 φαλήν τοῦ δούλου, καὶ ἀναγνοὺς τὰ γράμματα

τα, ἐνεψύχῳσε καὶ τοὺς ἄλλους συνωμότητας, καὶ
 κατεγίνοντο ἐνεργητικώτερον εἰς τὸ ἐπιχειρή-
 μα. Ὁ δὲ Ἱστορικὸς Ἑκαταῖος ὁ Μιλήσιος,
 προβλέπων πολυμαθίστερον, καὶ πολιτικώτερον
 τὰ πράγματα, ἔλεγε, νὰ μὴ ἐπαναστατήσωσιν,
 ἐπειδὴ εἶναι ἀδύνατον, νὰ εὐδοκιμήσωσι, διη-
 γοῦμενος καὶ τοὺς λόγους· καὶ ὕστερον γίνεται
 ὁ ζυγὸς βαρύτερος. Μὴ εἰσακουόμενος δὲ, εἶ-
 πεν ἄλλην γνώμην ἔτι φρονιμώτεραν. Ὅτι ἂν
 θαλασσοκρατήσωσιν, εἶναι πιθανολογία, νὰ ἐ-
 πιτύχῳσι τὸν σκοπὸν· καὶ ἂν λάβῳσι τὰ χρή-
 ματα ἀπὸ τοῦ ἐν Βραγχίδαις Ἰεροῦ, ἅπερ
 ἀφιέρουσιν ὁ Ἡροῖσος, εἶναι δυνατόν, νὰ θαλασ-
 σοκρατήσωσι. Καὶ ἂν δὲν λάβῳσιν αὐτὰ αὐτοὶ
 ἤδη πρὸς ὠφέλειαν τοῦ γένους, τὰ λαμβάνου-
 σιν οἱ Πέρσαι ὕστερον, πρὸς φθορὸν τοῦ γένους,
 ὅπερ καὶ ἐγένετο. Ἐπειδὴ αὐτοὶ δὲν ἠθέλησαν
 νὰ τὰ λάβῳσιν, ἵνα μὴ φανῶσιν ἱερόσυλοι, καὶ
 τὰ ἔλαβεν ὁ Ξέρξης ὕστερον. Ἦσαν δὲ αὐτὰ
 ἅπειρα πλούτη ἀφιερωμάτων καὶ λοιπῶν, ἅπερ
 ἀφιέρωσαν ἄλλοι τε πολλοὶ, καὶ μάλιστα ὁ Ἡροῖ-
 σος, ὅτε ἀφιέρωσε καὶ εἰς τοὺς Δελφοὺς τὰ
 χρυσὰ πλοῦθια. Ὁ Ἡρακλῆς ὁμως ἐνοπλίσας
 τοὺς Θηβαίους ἐκ τῶν ἀφιερωμάτων τῆς Ἀθη-

υᾶς, ἐνίκησε τὸν τύραννον, καὶ ἠλευθέρωσε τοὺς Θεβαίους. Ἐπειτα ἀφείρωσεν ἄλλα πλεῖστα ἀπὸ τῶν ἐχθρῶν. Τὰ Ἱερά πράγματα ἦσαν κοινὰ τοῦ γένους κτήματα, καὶ διὰ τοῦτο ἦσαν Ἱερά. Ὅθεν, ὅτε ἐλαμβάνοντο εἰς κοινὴν βοήθειαν τοῦ γένους, ἐχαίροντο μάλιστα οἱ Θεοὶ, καὶ συνήργουν καὶ αὐτοί. Ταύτας μὲν τὰς γνώμας τοῦ Ἐκαταίου δὲν ἐδέχθησαν, διωργάζον ὅμως ἐνεργητικῶς τὴν ἐπανάστασιν.

δ. β'. Πρῶτον μὲν ἐπεμφαν ἓνα ἐξ αὐτῶν, τὸν Ἰητραγόραν, εἰς τὴν Μυσοῦντα, ὅπου ἦτον τὸ στρατόπεδον τοῦ ρόλου τότε, ὅς τις ἐπέσρεψαν ἐκ τῆς Νάξου, ἵνα ἄρπάσῃ τοὺς τυράννους τῶν Ἰώνων, οἳ τινες ἦσαν ναύαρχοι τοῦ ρόλου. Ἐλθὼν οὖν ἐκεῖ ὁ Ἰητραγόρας, συνέλαβεν αὐτοὺς δολίως, καὶ τοὺς ἐκόμισεν εἰς τὴν Μίλητον. Ἦσαν δὲ ἐπισημότεροι τούτων οἱ ἑξῆς. Ὀλίαρτος τοῦ Ἰσανωλίου ὁ Μυλασιεύς. Ἰσιαῖος τοῦ Τύμνεω ὁ Τερμερεύς. Ὁ ῥήθεις Κώης Ἐρξάνδρεω ὁ Μιτυληναῖος. Ἄρισαγόρας τοῦ Ἡρακλείδαω ὁ Κυμαῖος, καὶ ἄλλοι τινές. Τότε ὁ Ἄρισαγόρας ἐπανεστάτησεν ἀναφανδόν, καὶ καταλύσας εὐθύς τὴν τυραννίδα τῆς Μιλήτου, ἀποκατέστησε δημοκρατίαν ἐσθ-

νομου (α), δειλαζόμενος τοὺς πολίτας πρὸς τὸ μέρος αὐτοῦ, μὲ τὸ δέλεαρ τῆς ἐλευθερίας. Τοὺς δὲ ἄλλους τυράννους τῶν ἄλλων πόλεων, ἐξεδίωξεν, ἵνα καταστήσῃσι καὶ ἐκεῖ δημοκρατίας. Ὅσους δὲ ἔλαβεν, ἐπεμψεν αὐτοὺς εἰς τὰς πόλεις αὐτῶν, κολακεύων καὶ ἐκείνας. Καὶ οἱ μὲν Μιτυληναῖοι ἐλιθοβόλησαν εὐθύς τὸν Κῶν, τὸν εὖνουν τοῦ Δαρείου. Οἱ δὲ Κυμαῖοι ἐδίωξαν τὸν Ἀρισαγόραν. Τὰ αὐτὰ ἔπραξαν καὶ αἱ ἄλλαι πόλεις. Οὕτως οὖν καταλύσας ὁ Ἀρισαγόρας τοὺς ὑποτελεῖς τῆς Περσίας τυράννους πανταχόθεν, καὶ καταστήσας στρατηγούς εἰς τὰς πόλεις, καὶ τρόπου τινὰ διοίκησιν στρατιωτικῆν, ἀρμοδίαν εἰς τὰς τότε περιστάσεις, ἐπλευσεν εἰς τὴν Λακεδαιμόνα, ἵνα ζητήσῃ καὶ ἐκεῖθεν βοήθειαν· ἐπειδὴ ἦτον ἀναγκαιότητα πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ σκοπομένου, καὶ ἄλλη τις δύναμις ἰσχυρωτέρα, καὶ ἐξωτερικῆ. Διότι ἡ Ἰωνία δὲν εἶχεν οὔτε ἔπλα, οὔτε χρήματα, οὔτε στρατεύματα ἱκανὰ, ἵνα παρατάξῃ πρὸς τὰς δυνάμεις τῆς Περσίας. Ἔτι δὲ διέσχίζου τοὺς Ἰωνας καὶ οἱ ἐκβληθέντες τυράννοι, οἵτινες ἀπέφυγον ἅπαντες πρὸς τοὺς Πέρσας.

(α) Πρ. Κρ. 505.

δ. γ'. Ἐβασίλευε δὲ τότε εἰς τὴν Σπάρτην
 ὁ Κίλεομένης. Πρὸς τοῦτον οὖν ἐλθὼν ὁ Ἄρι-
 σαγόρας, εἶπε πολλά πρίπουτα πρὸς τὸν σκο-
 πὸν αὐτοῦ. Εἶπε καὶ πίνακα (ἄρτου) γαλακτοῦ
 τῆς Ἀσίας, καὶ εἰδείκνυε τὰς ἐπαρχίας τοῦ βα-
 σιλείου τῆς Περσίας, λέγων, πόθιν ἔρχονται
 τὰ πλούτη· καὶ ὅτι μόνον ἡ Κύπρος εἶδει φέ-
 ραν ἐτήσιον πεντακόσια τάλαντα. Τοιούτους
 τόπους, εἶπε, πρέπει νὰ κυριεύσητε, καὶ οὐ-
 χι τὴν Μισηνήνην καὶ Ἀρκαδίαν. Ἐπειδὴ ἐπε-
 λέμησαν σκληρῶς περὶ τούτων τῶν τόπων. Ἐτε
 δὲ εἶπεν, ὅτι οἱ Πέρσαι εἶνα· θηλυδρόται, καὶ
 εὐκολοκλήηται, καὶ οὗτος ὁ καιρὸς εἶνα· ἀρμά-
 θιος, νὰ ἐλευθερώσητε τοὺς ἀδελφοὺς σας Ἑλλ-
 ληνας. Ὁ δὲ Κίλεομένης ἠρώτησε, πόσων ἡμε-
 ρῶν ὁδὸς εἶναι ἀπὸ τῆς Ἰωνίας μέχρι τῶν
 βασιλείων τῆς Περσίας. Τριῶν μηνῶν, εἶπεν ὁ
 Ἄρισαγόρας. Τοῦτο τοῖσιν ἐξέπληξε τὸν Κίλεο-
 μένην, ὥς εἶπε, νὰ φύγῃ ἐκ τῆς Σπάρ-
 τῆς, πρὶν βασιλεύσῃ ὁ ἥλιος· ἔπειτα ἀνεχώ-
 ρησεν ἐκ τοῦ βουλευτηρίου εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ.
 Ὁ δὲ Ἄρισαγόρας λαμβάνει Ἰκετηρίαν, καὶ ἔρ-
 χεται εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ ἰκετεύων, νὰ τὸν

ἀκροαθῆναι πάλιν (α). Βλέπων δὲ αὐτὸν ὁ Κλειο-
 μένης ἰακτεύοντα, εἶπε, νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὸ ὄω-
 μάτιον αὐτοῦ, ὅπου ἔτυχε καὶ ἡ Γοργὼ ἡ μο-
 νογενὴς θυγάτηρ αὐτοῦ ἐνυιατῆς οὔσα, καὶ νὰ
 λέγῃ ἔτι ἔχει νὰ εἰπῇ, μηδ' ὀλως συσελλόμενος
 διὰ τὴν Γοργὼν. Ἦρξάτο τοίνυν πάλιν τὰ αὐ-
 τὰ, ὑποσχόμενος καὶ δέκα τάλαντα. Ὁ μὲν
 Κλειομένης δὲν ἐπειθίτο. Ἐκεῖνος δὲ ἀυξάνων τὰ
 τάλαντα, ὑπεσχέθη πεντήκοντα. Τότε ἔκραξεν
 ἡ Γοργὼ, φύγε πάτερ, μή σε φθίρῃ ὁ ξένος.
 Καὶ οὕτως ὁ μὲν Κλειομένης ἀνεχώρησεν εἰς
 ἄλλον οἶκημα, περιχαρῆς, διὰ τὴν παραίτησιν
 τῆς θυγατρὸς αὐτοῦ· ὁ δὲ Ἄναξαγόρας ἔφυγε
 λυπούμενος, διὰ τὴν ἀποτυχίαν, εἰς τὰς Ἀθήνας.

§. δ. Ἐδυνάσσευον δὲ τότε εἰς τὰς Ἀθή-
 νας ὁ Κλεισθίουης καὶ Ἰσαγόρας, μετὰ τὴν ἐ-
 ξωσιν τῶν Πεισιπρατιδῶν, οἵτινες ἔφυγον εἰς
 τὸ Σίγειον τῆς Φρυγίας, καὶ διέτριβον ἐκεῖ.
 Ὁ δὲ Κλεισθίουης καὶ Ἰσαγόρας ἐρασίασαν, καὶ
 ἐκάλεσεν ὁ Ἰσαγόρας βοηθὸν τὸν Κλειομένην
 βασιλεῖα τῶν Λακεδαιμονίων, ὅς τις ἐλθὼν μὲ
 δύναμιν, ἐδίωξε τὸν Κλεισθίουην, κατὰ τὴν

(α) Ὅρα ἐν ὠγυγῆ περι Ἰακτείας.

παρακύνησιν τοῦ Ἰσαγόρου, καὶ ἐπτακασίας οἰ-
 κίας Ἀθηναίων, τοὺς Κιλωμένους ἀναγείας κα-
 λουμένους. Ἐπαναστήσαντες δὲ οἱ Ἀθηναῖοι,
 ἐπολιόρκησαν τὸν Κιλωμένην καὶ Ἰσαγόραν εἰς
 τὴν ἀκρόπολιν, ὅτινες ἀνταγκασθέντες, παρε-
 δόθησαν. Τὸν μὲν οὖν Κιλωμένην εἰδίωξαν ὑ-
 πόσπουδον, τὸν δὲ Ἰσαγόραν καὶ τοὺς ὀπαδοὺς
 αὐτοῦ ἐφόνισαν. Ἐπειτα ἐκάλεσαν τὸν Κλεισ-
 θέην, καὶ τοὺς ἄλλους ἐξορίστους Ἀθηναίους.
 Μετὰ δὲ ταῦτα γνώσκοντες, ὅτι ὁ Κιλωμένης
 ἐγένετο ἐχθρὸς αὐτῶν ὀσπουδος, ἐπέμψαν πρίσ-
 θεις εἰς τὰς Σάρδεις πρὸς τὸν Ἀρταφέρνην, ζη-
 τοῦντες τὴν συμμαχίαν τῶν Περτῶν. Αὕτη ἦν
 τῶν ἢ πρώτη πρεσβεία τῶν Ἀθηναίων πρὸς τοὺς
 Πέρσας. Ὁ δὲ Ἀρταφέρνης εἶπεν, ὅτι γίνε-
 υται τὸ ζήτημα αὐτῶν, ἂν δώσωσι γῆν καὶ
 ὕδωρ πρὸς τὸν βασιλέα. Ὅθιν οἱ πρίσθεις ἀ-
 ναγκαζόμενοι ὑπὸ τοῦ φόβου τῶν Λακεδαιμο-
 νίων, ὑπεσχέθησαν μὲν, ἀλλ' ὅτε ἐπέτρεψαν
 εἰς τὰς Ἀθήνας κατηγορήθησαν. Ἐπειδὴ δὲν
 εἰδίχοντο τοῦτο οἱ Ἀθηναῖοι. Ἐκίνησαν τοίνυν
 πόλεμον οἱ Λακεδαιμόνιοι, ἵνα ἀποκαταστήσω-
 σι τὸν Ἰσαγόραν, καὶ μὴ δουηθῆντες, ἐκάλε-
 σαν τὸν Πεισιπρατίδην Ἰππίαν ἐκ τοῦ Σιγείου,

ἔντα ἀποκτασθήτωσιν αὐτῶν τύραννον, εἰς τα-
 πείνωσιν τῶν Ἀθηναίων· διότι ἡ δημοκρατικὴ
 εὐεργεσία συνήργει πολὺ εἰς τὴν αὐξήσιν αὐτῶν.
 Μὴ δυνάμενοι δὲ οἱ Λακεδαιμόνιοι ἐκτελέ-
 σθαι τούτῳ διὰ τῆς εὐνομίας, ἔτατον γρη-
 σμούς τελευτῆς, καὶ ἄλλα τοιαῦτα. Ἀλλ' οὐ-
 τε οὕτως ἐδυνήθησαν· ἐπειδὴ ὀνήριζοντο καὶ
 οἱ συμμαχοὶ αὐτῶν εἰς τούτο, καὶ μάλιστα ὁ
 Σπυριλάχης ὁ πρίστους τῶν Κορινθίων, εἶπε πολλὰ
 ἑαυτία. Διότι οἱ τύραννοι τότε ἦσαν παντα-
 χόθην ἐξωρρισμένοι, καὶ οἷον εἶχον μῆτε δύ-
 ναμιν, μῆτε ὑπέληψιν, ἀφ' οὗ ἠλευθερώθησαν
 αἱ πόλεις ἐξ αὐτῶν, καὶ ἰδημοκρατήθησαν.
 Ὄντιν ὁ Ἰππίας ἐπιερέψας εἰς τὴν Ἀσίαν, διέ-
 बोλλε πανταχοῦ τρόπῳ τοὺς Ἀθηναίους πρὸς
 τὸν Ἀρταφέρνην, καὶ συνήργει ὅσον ἐδύνατο,
 εὐὸ ἐρεθίσῃ τὴν Περσίαν κατ' αὐτῶν. Οἱ δὲ
 Ἀθηναῖοι ἀκούοντες ταῦτα, ἔπεμψον πρὸς αὐ-
 τόν, λέγοντες, ἢ μὴ πειρήσῃ ὅσα λέγουσιν οἱ
 ἐξωρισμένοι ἐκ τῆς πατρίδος αὐτῶν. Ἐκείνου
 ὁμῶς ἔλεγε, ἢ μὴ δεχθῶσι τὸν Ἰππίαν, ἂν θί-
 ωσι τὴν σωτηρίαν αὐτῶν. Μὴ δεχόμενοι δὲ
 ταῦτα, ἐφάνησαν ἐχθροὶ φανεροὶ τῶν Περσῶν.
 δ. ε' Οὕτω τοίνυν ἐχόντων τῶν πραγμά-

D •

των, ἦλθεν ὁ Ἀρισταγόρας εἰς τὰς Ἀθήνας, καὶ παρῆρσιασθεις εἰς τὴν ἑκαλησίαν, ἔπεισε τριάκοντα χιλιάδας Ἀθηναίους, ὅ,τις δὲν εἶδου-
 υῆθη, νὰ καταπέσῃ εἰς τὴν Σπάρτην ἕνα Σπαρ-
 τιάτην μόνον, τὸν ἑλεναμένην. Ἀπερραίσουν τοί-
 νουν, νὰ πέμψωσιν εἰκοσι τροῖήρεις, καὶ στρατη-
 γὸν τὸν Μελάνθιον, ἀνδρα δόκιμον κατὰ πάν-
 τα· ἔπεμψαν καὶ οἱ ἑρετριεῖς πέντε τροῖήρεις
 σύμμαχοι τῶν Ἀθηναίων ὄντες. Τούτων δὲ γε-
 νομένων, ἔπλευσιν ὁ Ἀρισταγόρας πρότερον
 εἰς τὴν Ἰωνίαν, καὶ πέμψας εὐθύς κήρυκα πρὸς
 τοὺς ἐν Φρυγίᾳ αἰχμαλώτους Παιόνες, παρε-
 κίνει αὐτοὺς, νὰ ἐπαυαταγῶσιν. Ταῦτα εἰδὸ-
 κούσαντες ἑκαῖνοι, κατέδῃσαν αὖν γυναιξὶ καὶ τέκ-
 νοις εἰς τὴν Θάλασσαν, καὶ ἐκεῖθεν ἐπέρασσαν
 εἰς τὴν Λίαν. Ἐδίωξον μὲν αὐτοὺς οἱ Πέρσαι
 μὲ πολὺ Ἴππικόν, ἀλλὰ εἶν τοὺς ἔρθασάν.
 Ὁδὸν ἐμήνυσαν νὰ ἐπιτρέψωσιν ὀπίσω. Οἱ
 Λῆοι ὁμῶς ἔπεψαν αὐτοὺς εἰς τὴν Λίαν,
 καὶ οἱ Λίησιοι εἰς τὴν Δαρίαρον τῆς Θράκης,
 καὶ ἐκεῖθεν ἦλθον διὰ ξηρῆς εἰς τὴν Παιονίαν,
 ὅπου εἶδον πάλιν τὸ φῶς τῆς ἐλευθερίας. Ἐκεῖ-
 νων ὁμῶς ὀλίγοι τινεῖς εἰς τὴν Φρυγίαν, οἷτι-
 νες δὲν ἐτόλμησαν, νὰ φυγῶσι μετὰ τοὺς ἄλλους.

Ἐν τούτοις δὲ ἦλθε καὶ ὁ εὐλας τῶν Ἀθη-
ναίων εἰς τὴν Ἰωνίαν. Ἀφ' οὗ δὲ συνηθροίσθη-
σαν πάντες οἱ σύμμαχοι εἰς τὴν Μιλήτην, ὁ
Ἀριαγόρας παρεκύβασεν ἑαυραΐαν ἐπὶ τὰς
Σάρδεις, διαταξάς καὶ δύο στρατηγοὺς αὐτῆς,
τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ Χαρραπίον, καὶ Ἐρμόφρου-
τον τὸν Μιλήσιον. Αἰτῶς δὲ ἔμενεν εἰς τὴν
Μιλήτην.

β. γ. Ἐλθόντες δὲ οἱ τοὶ μὲ τὰ πλοῖα εἰς
τὴν Ἐρίσον, ἀρῆκον ἐκεῖ τὰ πλοῖα, εἰς τὴν
Κόρινθον, καὶ λαβόντες ὁδηγούς Ἐφεσίους,
ἐστράτευσαν εἰς τὰς Σάρδεις, καὶ ἔλαβον αὐτὰς
ἀνευ τιμῆς ἐναντιώσεως· ἐπειδὴ ὁ Ἀριαγέρνης
φοβηθεὶς, ἐκλείσθη εἰς τὴν ἀκρόπολιν, καὶ ἀ-
φῆκε τὴν πόλιν ἀφύλακτον. Εἰς δὲ τῶν στρα-
τευτῶν ἔβαλε πῦρ εἰς μίαν οἰκίαν, καὶ ἐκεί-
θιεν διεδόθη ἢ πυρκαϊὰ εἰς πᾶσαν τὴν πόλιν·
ἐπειδὴ οἱ πλείους οἴκοι ἦσαν καλάμοσκεπαςοί.
καὶ οὕτως ἔκαυσαν οἱ Ἴωνες τὰς Σάρδεις μὴ
θίλοντες, πρὶν ἀνηλωθῆσθαι αὐτὰς (σ). Ἐκείνη
καὶ ὁ ναὸς τῆς Κυβίλης τῆς μεγίστης θεῶν τῶν
Λυδῶν. Τοῦτο πράττειν οἱ Πέρσαι ὕστε-

(σ) Πρ. Κρ. 503.

ρου, ἴκαιον τὰ Ἱερὰ τῶν Ἑλλήνων. Καιομένης
 οὖν πανταγῶθεν τῆς πόλεως, οἱ ἐγκατακοι Λυ-
 δοί τε καὶ Πέρσαι, μὴ ἔχοντες πόθιν νὰ φύ-
 γωσι, συνίτριξαν εἰς τὴν ἀγορὴν, καὶ ἀντί-
 ραυτο πρὸς τοὺς Ἑλληνας, ἀναγκαζόμενοι ὑ-
 πὸ τῆς ἀπειθείας. Οἱ δὲ Ἑλληνεὶς ὄροντες
 αὐτοὺς ἐρμῶντας σὺρηθῶν πανταγῶθεν, καὶ
 φρονηντές, ἀνεχώρησαν πρὸς τὸ ὄρος Ἰμῶ-
 λου, καὶ τὴν νύκτα κατίδαινον εἰς τὴν θύλασ-
 σαῦ. Οἱ δὲ ἐντὸς τοῦ Ἄλυτος ποταμοῦ διατρί-
 βοντες στρατοὶ τῶν Περσῶν, ὁ Δαυρίτης,
 Ἰμίης, ἢ Ὀσιάνης, καὶ ἄλλοι τιεῖς, πάντες γαμο-
 βροὶ τοῦ Δαυρίου εἰς τὰς θυγατέρας αὐτοῦ,
 μαθόντες τὴν ἐκστρατεῖαν τῶν Ἰώνων, ἰδρα-
 μαν μὴ δύνασιν πολλὴν εἰς τὰς Σόρδεις. Μαθόν-
 τες δὲ καὶ, ὅτι ἀνεχώρησαν, ἐπράτευσαν κα-
 τόπιον αὐτῶν, καὶ τοὺς ἐρῆασον εἰς τὴν Ἐρε-
 σον. Μάχης οὖν γενομένης, ἐνικέθησαν οἱ Ἑλλ-
 ληνεῖς, καὶ ἐφρουρέθησαν πολλοί, ἐν οἷς καὶ ὁ
 Ἰναλκιδῆς στρατηγὸς τῶν Ἑριτριέων, ὅστις
 ἦτον καὶ ἀθλητικῆς ἐπίσημος, καὶ ὕμνησεν αὐ-
 τὸν πολὺ Σιμωνίδης ὁ Κεῖος. Οἱ δὲ περισυ-
 ούμενοι, διεσκορπίσθησαν εἰς τὰς πόλεις. Ἀνε-
 χώρησαν εὐθὺς μετὰ τὴν δυστυχίαν ταύτην καὶ

οἱ Ἀθηναῖοι, μετ' ὅλως προσέχουτες εἰς τὰς δεή-
σεις τοῦ Ἀρισσάρχου. Αὕτη ἦτον καὶ τῶν
Ἀθηναίων ἡ πρώτη ἐκκρατεία εἰς τὴν Ἀσίαν
κατὰ Περσῶν, ἣν εἰς ἐγένετο πάσης τῶν Περ-
σῶν ἀναστροφή.

§. ζ'. Τούτο ἔμως τὸ ὀτύχημα διὺ ἐτα-
πεινῆσαι τὸ φρόνημα τῶν Ἰώνων. Ἐπλευσαν εἰς
τὴν Ἐλλάσποντον, καὶ εἰλκυσον τὸ Πιυζάντιον
εἰς συμμάχου, καὶ τὰς ἄλλας πόλεις τοῦ
Ἐλλάσποντου. Ἐκείθεν δὲ καταβάντες εἰς τὴν
Κιπρίου, ἐπεισαν καὶ ἐκεῖ τινὰς πόλεις, καὶ τὴν
Καίου. Οἱ δὲ Κύπριοι συμμάχησαν ὅπαντες
προθύμως, ἐκτὸς τῶν Ἀμαθουσίων. Ἐβασίλευε
τότε εἰς τὴν Σολαμίνα τῆς Κίπρου ὁ Γόργος
ἔχων καὶ ὀξυλγῶν νεώτερον Ὀνήσιλον καλούμε-
νον. Ὁ μὲν οὖν Ὀνήσιλος παρεκίνει πολλὰκις
τὸν Γόργον, νὰ ἀποσταθῆσθαι ἀπὸ τῶν Περσῶν·
ὄλλ' ἐκεῖνος διὺ ἤελε. Τότε δὲ ἀκούσας τὴν
ἐπιστάτην τῶν Ἰώνων, παρεκίνει αὐτὸν εἰς
θερμότερον· ἀλλ' ἀνωφελῶς. Ὅθιεν φυλάξας
καιρὸν, ὅτε ἐξήλθε ποτὶ ὁ Γόργος μὲ τοὺς
ερατιώτας αὐτοῦ, ἀπέκλεισεν αὐτὸν ἔξω, καὶ
τὸν ἠνέγκασε, νὰ καταφύγῃ εἰς τοὺς Πέρ-
σας. Τότε ὁ Ὀνήσιλος ἔχων τὴν Σολαμίνα,

ἐκλήθησαν εἰς ἐπανότασιν πάντας τοὺς Κυπρίους,
ἐκτός τῶν ῥηθιέντων Ἀμαθουσίων (α). Ὅθιν
κρατεῦσαι, ἐπελιόρκησιν οὕτως.

β. γ'. Κατὰ τοῦτον οὖν τὸν καιρὸν, μαθὼν
ὁ Δαβίδος τὴν ἐπανότασιν τῶν Ἰωνῶν, ἔ-
πειτα καὶ τὴν ἐμπρησίαν τῶν Σαρδίων ὑπὸ
τῶν Ἰωνῶν καὶ Ἀθηναίων, ἐταράχθη μὲν, ἀλλὰ
περὶ τῶν Ἰωνῶν οὐδὲν εἶπε, γινώσκων, ὅτι οὐ-
δέποτε ἐπὶ τοῦ ἐμυρήθη. Περὶ δὲ τῶν Ἀθη-
ναίων ἠρώτησεν, ὅποιοι εἴσιν οἱ ἄνθρωποι οὗ-
τοι. Ἔπειτα ταξεύσας πρὸς τὸν οὐρανὸν, εἶ-
πεν· ἢ θεῶ, βοηθήσαν μοι, ἵνα τιμωρῶμαι τοὺς
Ἀθηναίους. Ἔπειτα εἶπε πρὸς ἕνα δούλον, ἐπὶ
λέγει πάντοτε τρίς, ὅταν ἐκείναι τριῶν εἰς τὴν
τραπέζην· δίσπασα, ἐνθυμῶν τοὺς Ἀθηναίους
ἵνα εἴη ὁσέξον τὸ παλὸς εἰς τὴν καρδίαν αὐ-
τοῦ. Ἔπειτα δὲ καλίσας τὸν Ἰσαίου, εἶπεν·
ἀκούω, Ἰσαίε, ὅτι ὁ ἐπίτροπός σου ἀπατα-
τήσας τὸν Ἰωνίον, ἔλαβεν καὶ τοὺς Ἀθηναίους
ἐκ τῆς ὀλλῆς ἠπίμου βοηθοῦς, καὶ ἔκαυσε τοὺς
Σαρδίους. Ταῦτα δὲ πῶς εἶναι δυνατόν ἐπὶ γί-
νησιν ὄντι τῆς θειότητός σου; Ὁ δὲ Ἰσαίος

(α) Γρ. Κρ. 503.

ὁ-εἰρήνη ταῦτα. Ἐγὼ, βασιλεῦ, πρῶτος μὲν
 εἰς πισειῶ, ὅτι ἔπραξαν τοιαῦτα οἱ Ἴωνες.
 Ἔπειτα δὲ, ὁποῖον αὐτόγκην καὶ εὐδειαν ἔχω
 ἐγὼ, καὶ ὁποῖον ἀνυτέραν τιμὴν ζητῶ, ἵνα
 ἐπιχειρήσῃ τοιαῦτα. Ἄν ὅμως συνείδη τοιοῦ-
 τόν τι, σίγῃ εἶσαι σὺ, ἐπειδὴ μὴ φυλάττετε ἐν-
 τοῦθα, καὶ οἱ Ἴωνες εὐρόντες καιρὸν ὀρμῆδου
 τῆς ἀπουσίας μου, ἔπραξαν ἐκεῖνο. ὅπερ ἔπε-
 θύονεν πρὸ πολλοῦ. Ὅθην πέμψου με εἰς τὴν
 Ἰωνίαν, ἵνα καταπαύσῃ τὴν ἐπανέσασιν, καὶ
 διατάξω τὰ πράγματα, καὶ εὐὰ σοὶ παραδύσω
 τὸν προδότην ἐαυτοῦ Ἀρισαγόραν. Ἔπειτα ὁ-
 μνύω εἰς τοὺς θεοὺς τοὺς ὑπερασπιστὰς τῆς βα-
 σιλείας σου. εὐὰ μὴ ἐκδυθῶ τοῦτο τὸ φῦριμα
 πρότερον, μὲ τὸ ὁποῖον καταβαίω εἰς τὴν
 Ἰωνίαν, πρὶν εὐὰ σοὶ ὑπατάξω εἰς ὄρον, οὐχὲ
 μόνον τὰς Ἀθήνας, ἀλλὰ καὶ τὴν μεγάλην νῆ-
 σον Σαρδισίον. Ταῦτα τοίνυν ἀκούσας ὁ Δα-
 ρίως, ἐκέλευσε, εὐὰ καταβῆ εἰς τὴν Ἰωνίαν,
 καὶ ὅφ' οὐ ἐατελέσῃ αὐτὸ πάντα, εὐὰ ἐπισπί-
 ψῃ πάλιν εἰς τὰ Σούσα.

β. 9. Ὅτε δὲ κατίβαιεν ὁ Ἰσκιῶς, ὁ
 Ὀυγγίλος ἐπολιόρκει τὴν Ἀμαθούντα ἐν τῇ
 Κίπρω, καὶ ἔμαθεν, ὅτι ἤρχετο ὁ Ἀρτύδιος

στρατηγὸς τῶν Περσῶν μὲ δύναμιν πολλήν.
 Ὄθιεν ἐζήτησε βοήθειαν παρὰ τῶν Ἰώνων, καὶ
 ἐπεμφαν αὐτῷ εὐθύς σὺλον ἰκανόν. Ο' δὲ Ἄρ-
 τύβιος περᾶσας ἀπὸ τῆς Κιλικίας εἰς τὴν Κύ-
 πρου, ἀνίστανε πρὸς τὴν Σαλαμίνα μὲ τὸ πε-
 ζόν. ἔρχε καὶ στόλου πάλιν τῶν Φοινίκων, ὅσοι
 τις περιέπλεε τὴν ἄκραν τῆς Κύπρου Κλειδάς
 καλουμένην. Οἱ Φοίνικες τότε ὑποκείμενοι τῶν
 Περσῶν ὄντες, καὶ ἔμπειροι τῆς ναυτικῆς, ἦ-
 σαν ἡ πρώτη δύναμις τοῦ ναυτικοῦ τῆς Περσίας.
 Διὸ ἀτεμασίθη, καὶ παραταχθέντι οἱ Κύπριοι
 πρὸς τὰ πεζὸν τῶν Περσῶν, καὶ οἱ Ἴωνες πρὸς
 τοὺς Φοίνικας. Γενομένης οὖν τῆς συμπλοκῆς
 εὐθύς κατὰ θάλασσαν τε καὶ ξηρῶν, οἱ μὲν Ἴω-
 νες ἐνίκησαν τοὺς Φοίνικας, εὐθα ἠυδραγάθησαν
 μάλιστα οἱ Σάμιοι. Οἱ δὲ Κύπριοι κατ' ἀρχὰς
 μὲν ἐνίκησαν, καὶ ὁ Ὀνήσιλος ἐφόνευσεν τὸν Ἄρ-
 τύβιον· ὕστερον ὅμως ἠῦτομόλησεν εἰς τοὺς Πέρ-
 σας ὁ Στησήνωρ τύραννος τῶν Κουριέων, μὲ
 κράτευμα πολὺ· μετ' ὀλίγον δὲ ἠῦτομέλη-
 σαν καὶ τὰ πολεμικὰ ἄρματα τῶν Σαλαμιείων.
 Ὄθιεν νικηθῆντες οἱ λοιποὶ, ἐτράπισαν, καὶ ἔ-
 πισον πολλοὶ, ἐν οἷς καὶ ὁ Ὀνήσιλος, καὶ Ἄρι-
 σόκυδος, ὁ βασιλεὺς τῶν Σολείων. Ταῦτα δὲ μα-

θύουτες οἱ Ἴωνες, ἀνεχώρησαν εἰς τὴν Ἴωνίαν.
 Οἱ δὲ Πέρσαι πολιορκῶντες ἐκυρίευσον τὰς πό-
 λεις τῆς Κύπρου, καὶ τελευταίαν ἔλαβον τὴν
 πόλιν τῶν Σολίων, ἧτις ἀντεστάτη πέντε χρό-
 νους εἰς τὴν πολιορκίαν. Καὶ οὕτως ἐδουλώθη
 πάλιν ἡ Κύπρος μετὰ ἐνὸς χρόνου ἐλευθερίαν.
 §. ι. Οἱ δὲ εἰσαγνοὶ τῶν Περσῶν, οἱ νε-
 κήσαντες πρότερον τοὺς Ἴωνας καὶ Ἀθηναίους
 εἰς τὴν Ἔρεισον, διηροίθησαν ἔπειτα, καὶ ἐπέ-
 τασαν κατ' ὀλίγον τὰς Ἑλληνικὰς πόλεις. Καὶ
 ὁ μὲν Δαυρίτης ἀναστὰς εἰς τὸν Ἑλλησπουτον
 μετὰ τοὺς Ἴωνας, ἐκυρίευσεν εἰς μίαν ἡμέραν
 τὴν Δάρδουρον, εἰς ἄλλην τὴν Ἀβυδον· καὶ
 οὕτω καθέξῃς τὴν Πεοκίτην, Λάμψακον καὶ
 Παισόν· ὡς εἰς πέντε ἡμέρας ἔλαβε πέντε πό-
 λεις. Ἐρχόμενος δὲ ἐκείθεν πρὸς τὸ Πόριον,
 ἔμαθεν, ὅτι ἀπεστάτησεν ἡ Κάρια· ὅθιν ἐστρά-
 τευσεν ἐκεῖ. Ἀκούσαντες δὲ τοῦτο οἱ Κόρες,
 συνηθροίσθησαν ἅπαντες κατὰ τὰς Λευκὰς κα-
 λουμένης Πύλας, πλησίον τοῦ Μαρσίου ποτα-
 μοῦ, καὶ ἐδουλεύοντο ποῦ εὐὰ δεχθῶσι τὴν μά-
 χην. Ὁ μὲν Πυξόδαρος ὁ Κίνδυος υἱὸς τοῦ
 Μασώλου, ὅστις εἶχε γυναῖκα τὴν Θυγατέ-
 ρα τοῦ Συεννίσιοι βασιλεως τῆς Ηλικίας, ἔλα-

γει, νὰ παραταχθῶσι πέραν τοῦ Μειάνδρου πο-
 ταμοῦ, ἵνα μὴ ἔχωσιν ἐλπίδα φυγῆς οἱ Κέρεις,
 ἔχοντες ὀπίσθην τὸν ποταμόν. Ἄλλοι δὲ ἔλε-
 γον, νὰ λάβωσι τοὺς Πέρσας ἐντὸς τοῦ ποτα-
 μοῦ, ἵνα μὴ δύνωνται νὰ φύγωσιν, ἂν νικηθῶ-
 σιν. Ἐξενίκησε τοῖσιν ἡ γνώμη αὕτη, καὶ ἐπο-
 λέμησαν ἠρωϊκώτατα πλῆθει τοῦ Μαρσίου
 ποταμοῦ, ἐνθ' ἐνίκησε τὸ πλῆθος, καὶ ἐφρονεύ-
 θησαν Πέρσαι μὲν δύο χιλιάδες, Κέρεις δὲ δέκα
 χιλιάδες. Οἱ δὲ λοιποὶ κατέφυγον εἰς τὴν Λά-
 βραυδα, καὶ κατακλεισθέντες εἰς τὸ ἱερὸν τοῦ
 Στρατίου Διὸς, ἐβουλεύοντο, νὰ παραδοθῶ-
 σιν, ἢ νὰ φύγωσιν ἐκ τῆς Ἀσίης. Ἐν τούτοις
 ἦλθον οἱ Μιλήσιοι, καὶ ἄλλοι τινὲς σύμμα-
 χοι εἰς βοήθειαν, καὶ πολέμησαντες, ἐνίκη-
 θησαν, πάλιν, καὶ ἔπαθον οἱ Μιλήσιοι πολ-
 λὴν φθοράν. Ἐπειδὴ δὲ προεχώρουν οἱ Πέρ-
 σαι ἀφόδως πρὸς τὰς πόλεις αὐτῶν, ἐπεμψα
 τὸν Μυλασσία Ἡρόκλειδην τοῦ Ἰβουωλίου
 νὰ φυλάξῃ τὴν ὁδὸν τῆς Πηδάσου τὴν εὐκ-
 τεά, εἰς τόπον ρετινὸν καὶ ἀρμόδιον. Ἐκεῖ τοῖσιν
 διατάξας φρονίμως τὸ κράτευμα αὐτοῦ ὁ Ἡρό-
 κλειδης, διέφθιμιν ὅλον τὸ κράτευμα τῶν Περ-
 σῶν, καὶ αὐτοὺς τοὺς κρατηγούς, τὸν Δαυρ

την, Ἀμόργην, Σισιμόχην, καὶ τὸν Μύρσον
 οὐδὲν τὸ Τύγρον. Καὶ εὐτως ἀνέλαβον οἱ Κε-
 ρεῖς.

§. ια'. Αὕτη μὲν οὖν ἡ κρατία τοῦ Δαυ-
 ρίσου εὐτως ἐξωλοθρεῖθη. Ὁ δὲ Τμίης κρα-
 τήσας εἰς τὴν Προποντίδα, ἔλαβε τὴν Κίον τῆς
 Μυαίας. Ἀκτύσας δὲ, ὅτι ὁ Δαυρίσης κατα-
 βαίνει εἰς τὴν Καρίου, ἤλθεν αὐτὸς εἰς τὸν
 Ἰαλίσκον, καὶ ἔλαβεν ὅλας τὰς ἐν τῇ Τρωί-
 τῃ γύρω Ἀιολίας πόλεις, καὶ τοὺς Γεργίθας
 ἔπειτα ἀστυνίας, ἀπέθανεν εἰς τὴν Τρωά-
 δα. Ὁ δὲ Ὀτάνης καὶ Ἀρταφέρνης, ὑπίστα-
 τεν τὴν Ἰωνίου καὶ τὴν πλησίον Αἰολίαν, καὶ
 ἔλαβον τὰς Κλοζομινὰς τῆς Ἰωνίας, καὶ τὴν
 Κύμην τῆς Αἰολίδος.

§. ιβ'. Ταῦτα εἰς βλέπων ὁ Ἀριστογόρας,
 καὶ σοχαζόμενος, ὅτι εἴησι ἀδύνατον καὶ ἀπαν-
 τήσῃ ἡ Ἰωνία τὴν δύναμιν τῶν Περσῶν, εἶπε
 πρὸς τοὺς συγασιώτας αὐτοῦ, ὅτι εἶναι καλόν,
 καὶ προετοιμάσασθαι περὶ καταφυγίου, εἰς τὴν Σαρ-
 δισίαν, ἢ εἰς τὴν Μύρκον. Ὁ δὲ Ἐκσταίος
 λέγει, καὶ κτίσῃ φρούριον ἐν τῇ νήσῳ Λέρῳ,
 καὶ καὶ ἠσυχάσῃ ἐκεῖ, ὡς διωχθῆ ἔκ τῆς Μι-
 λήτου, καὶ ἐκείθεν δύναται καὶ ἐπιστρέψῃ πάλιν

εύκόλως εἰς τὴν Μίλητον. Ἐκεῖνος ὅμως ἀφῆκεν εἰς τὴν Μίλητον τὸν Πυθαγόραν, πολίτην ἐπίσημον· αὐτὸς δὲ λαθεὶν πολλοὺς ἐβελοντάς, ἤλθει εἰς τὴν Μύρινον. Μετὰ δὲ ταῦτα θείων καὶ κυριεύσῃ τὴν Ἀμφίπολιν, ἐνεία ἔδοι τότε καλουμένην, ἐπιλιόρχησεν αὐτήν, καὶ ἐκεῖ ἐφανεύθη (α).

§. 17. Ὁ μὲν οὖν Ἀριστάρχος ὁ ὀπρσατήσας τὴν Ἰωνίαν, οὕτως ἐτελεύτησεν. Ὁ δὲ Ἴσριαῖος ἐλθὼν εἰς τὰς Σάρδεις, καὶ ἐρωτηθεὶς ὑπὸ τοῦ Ἀρταφίρμου, διὰ τί ἐπανεστῆσεν οἱ Ἴωνες, ἐθαύμαζεν, ὡς μὴ γινώσκεν τὸ πρᾶγμα. Τότε εἶπεν ὁ Ἀρταφίρμης. Τοῦτο τοῦ ὑπὸδημα, Ἴσριαῖε, σὺ τὸ ἐρῆσαψας, καὶ ὁ Ἀριστάρχος τὸ ἐφόρειν. Ὅθεν ἐννοήσας, ὅτι ἐφανεύθη ὁ δούλος αὐτοῦ, ἔφυγεν ἐκείνην τὴν νύκτα πρὸς τὴν Σάλασσαν, καὶ ἐπέρασεν ἔπειτα εἰς τὴν Χίον. Οἱ δὲ Χῖοι, νομίσαυτες, ὅτι ἐπέμφθη ὑπὸ τοῦ Δαρείου, ἐφυλόκωσαν αὐτὸν. Ἴσριου δὲ μαθόντες τὴν αἰτίαν, τὸν ἤλευθέρωσαν. Ἐρωτηθεὶς δὲ καὶ ὑπὸ τῶν Χίων, διὰ τί ἐγένετο τῆς τοσαύτης δυσυχίας αἰτίας,

(α) Πρ. Κρ. 498.

εἶπεν· ἐπειδὴ ὁ Δαρειὸς ἤθιλε εὐὰ μετοικήσῃ
 τοὺς Ἴωνας εἰς τὴν Φρυγίαν, καὶ τοὺς Φοίνι-
 κας εἰς τὴν Ἰωνίαν· ὅλλα οὐτ' ἄλλων πλά-
 σας. Ἐπειτα δὲ ἔπεμψε γράμματα εἰς τὰς Σάρ-
 δεις πρὸς τοὺς ὀμογυῖτους αὐτοῦ Πέρσας,
 διὰ τινος Ἰερμίππου Ἀπορυνίου. Ὁ δὲ Ἑρμιπ-
 πος ἐκρίνασεν αὐτὰ πρὸς τὸν Ἀρταξέρην. Ἐκεῖ-
 νος δὲ ἀναγνοὺς αὐτὰ, ἔδωκε, εὐὰ τὰ φέρον πρὸς
 τοὺς ἀνθρώπους ἐκείνους, πρὸς τοὺς ὁποίους
 τὰ ἔπεμπεν· ἔπειτα εὐὰ φέρον πρὸς αὐτὸν τὰς
 ἀποκρίσεις ἐκείνων. Τούτων δὲ γενομένων, ἐ-
 φάνησε πολλοὺς Πέρσας ὁ Ἀρταξέρης, ὥστε
 ἐγένετο μεγάλη ταραχὴ εἰς τὰς Σάρδεις. Ὁ δὲ
 Ἰεραῖος παρεκάλει τοὺς Χίους, εὐὰ τὸν ἀπο-
 καταστήσῃσι πάλιν τύραννον τῆς Μιλήτου. Ἀλλ'
 οἱ Μιλήσιοι οὐκ εὐδοκίουντο πλέον τύραννον.
 Ὄθεν δοκιμάζων εὐὰ εἰσέληθ' τὴν νύκτα μετ' ἑαυ-
 τοῦ εἰς τὴν Μίλητον, ἐπληρώθη εἰς τὸν μηρὸν,
 καὶ ἐπέστρεψε πάλιν εἰς τὴν Χίον. Ζητήσας δὲ
 εὐαγγέλιον παρὰ τῶν Χίων, καὶ μὴ εἰσακουσθεὶς,
 ἐπέστρεψεν εἰς τὴν Λέσβον, καὶ λαβὼν παρὰ τῶν
 Λεσβίων ὁμοῦ ἰρηναίους, ἐπλευσεν εἰς τὸ Βυ-
 ζόντιον. Ἐκεῖ δὲ καθήμενος, συνήθροισεν εὐα-

λον, λαμβάνων βιαίως τὰ εἰσερχόμενα καὶ ἐξερχόμενα πλοῖα.

δ. ιθ'. Κατὰ τοῦτον δὲ τὸν καιρὸν ἠνέστησαν οἱ στρατηγοὶ τῶν Περσῶν εἰς ἓν στρατόπεδον, καὶ ἐστράτευσαν εἰς τὴν Μίλητον, τὴν ἐπισημοτάτην πόλιν, καὶ σχεδὸν μητρόπολιν τότε τῆς Ἰωνίας καὶ τῆς ἐπαναστάσεως, ἔχοντες καὶ ἑξάκοντα τριηρῶν, Φοινίκων, Κυπρίων, Κιλικίων, καὶ Αἰγυπτίων· ἔπειθ' ἡ πόλις αὕτη ἔπριπε νὰ κρίνη τὰ πρόγιστα. Ὅθεν ἀφῆκαν τὸς ἄλλας, καὶ ἐστράτευσαν ἑλαίαις δυνάμειν ἐπ' αὐτήν. Οἱ δὲ Ἰωνεῖς συμβουλευθέντες, ἀπεφάσισαν, νὰ μὴ πυνάξωσι πεζὸν ἐστρευμα, ἀλλὰ νὰ φυλάξωσι τὴν Μίλητον μόνον οἱ Μιλήσιοι· οἱ δὲ ἄλλοι πάντες, νὰ ἐμβῶσιν εἰς τὰς τριήρεις. Ἐνύπλισαν τοίνυν εὐθύς· οἱ μὲν Μιλήσιοι ὀγδοήκοντα τριήρεις· οἱ δὲ Πριηνεῖς δώδεκα· οἱ Μιούντιοι τρεῖς· οἱ Τήιοι δεκάπτε· οἱ Χίοι ἑκατὸν· οἱ Ἐρυθραῖοι ὀκτώ· οἱ Φωκαεῖς τρεῖς· οἱ Λέσβιοι ἑβδομήκοντα, καὶ οἱ Σάμιοι ἑξήκοντα. Αἱ πᾶσαι τριακόσαι πεντήκοντα τρεῖς, πρὸς ἑξακοσίας τῶν Περσῶν.